

Robert Surcouf

Hozzájadt: Cselle Miklós

2014. szeptember 26. Péntek 11:10

Utolsó frissítés 2014. szeptember 26. Péntek 20:57

Egy kevésbé ismert francia tengerész a napóleoni időkben: Robert Surcouf

Robert Surcouf (1773. december 12. – 1827. július 8.) francia rabszolgakereskedő és corsaire (privateer) volt, aki az Indiai Óceánon tevékenykedett 1789 és 1801, valamint 1807 és 1808 között. Ezen idő alatt több mint 40 hajóztársaságot megalapozva vagyonárta, amit hajótulajdonosként és kereskedőként a korszakban továbbfejlesztett.

Surcouf matrózsként, majd tisztként kezdte a pályafutását az Aurore, a Courrier de l'Afrique és a Navigateur rabszolgahajónkon. Először a hajóskapitányi rangot, és mikor 1793-ban a Nemzeti Konvent betiltotta a rabszolgakereskedelmet, a Créole nevű hajó kapitányaként kezdett dolgozni. Később az örmillie kapitánya lett, ezzel hajóval kezdte corsaire pályafutását - annak ellenére, hogy akkor még nem rendelkezett megbízható levéllel. Leginkább brit hajókat támadott meg és ejtett zsákmányul, hárssal a Triton nevű angol-kelet-indiai kereskedőhajó (East Indiaman) elfogása. Ezután visszatért Isle de France-ra (Mauritius), ahol a zsákmányolt hajókat a kormányszárművel foglaltatta. Ekkor visszatért Franciaországba, ahol sikerült kifizettetnie a kormánnyal a zsákmányt az ország kárára.

Visszatérve az Indiai Óceánra, Surcouf a Clarisse és a Confiance hajón parancsnokolt, ezekkel fosztogatta a brit, amerikai és portugál kereskedőket. Ezen időszakban hárssal a Kent nevű angol-kelet-indiai (East Indiaman) kereskedőhajó elfogása 1800. október 7-én. Ájra visszatért Franciaországba, ahol kitüntették a Becsületrenddel (Legion d'Honneur), ezután letelepedett mint hajótulajdonos.

Surcouf még tett egy rövid észak-amerikai expedíciót az Indiai Óceánra a megrendelt gyártott Revenant kapitányként, visszatért Franciaországba. Itt corsaire hajókat és kereskedőhajókat építtetett és szerelt fel. Ezek a corsaire hajók sikeres éjszakereskedésnek kártékoltak az Indiai Óceánra, viszont katasztrófolisan tevékenykedtek az Angol csatornában (Manche csatorna). Egyetlen kivétel ez alól a Renard kápezett, amelyik 1812. szeptember 9-én legyőzte a HMS Alpheast. A Bourbon-restauráció utján Surcouf halász és kereskedő expedíciót szervezett Terre-Neuve (Ájfoundland) kártékolt és hatalmas vagyont szerzett. 1827-ben hunyt el, Saint-Malo temetőjében helyezték nyugalomra.

Ifjúsága

Robert Surcouf 1773. december 12-én született Saint-Malo-ban, hajótulajdonos családban. Apja, Charles-Ange Surcouf de Boisgris annak a Robert Surcouf de Maisonneuve-nek volt az unokája, aki az Aimable corsaire hajó parancsnoka volt XIV. Lajos alatt. Anyai ágon Robert távoli rokona volt René Duguay-Trouin-nek (egy májrik, máltatlanul elfeledett nagy francia tengerésznek). Mikor a szüleik elköltözték a Dinan-i papneveldébe, megszállt és tizenhárom évesen elszegődött a Héron nevű kereskedőhajóra, amelyik Saint-Malo és Cadix között bonyolított forgalmat.

1789. március 3-án átkéntesként jelentkezett az Aurore rabszolgahajóra, amelyik Tardivet kapitány parancsnoksága alatt az Indiai Óceánra indult. Pondicherry-nél csapatokat hajóztak be Isle de France csatlósállomással. Kévetkezésképpen a rabszolgák utján indulva a Jarménys foka felé, az Aurore elszállt a Mozambiki csatornában, 400 lelincolt fekete rabszolgával a hajófenékekben. Tardivet kapitány 1790. októberben kibővelte a portugál San Anoiné-t Port-Louis felé, de az időjárás Szumátrába könyöröztette őket, így csak 1790 végén jutottak Port-Louisba, mégpedig Pondicherry fegyarmatán át. Surcouf-ot tisztként besorozták a Courrier de l'Afrique nevű rabszolgahajóra, amely Mozambikba köszött indulni Garnier kapitány parancsnoksága alatt, Tardivet kapitány azonban átvette a fiatal tisztet hadnagynak a hajójára, a Revanche-ra. Ezen a hajón Surcouf több utazást tett Madagaszkárra kártékolt és.

Ezek után Surcouf-ot besorozták kormánnyosnak a Francia Királyi Flotta 20. zászlós Bienvenue nevű flut (flute, fleute), Haumont tengerész hadnagy parancsnoksága alá. 1792. január 2-án érkeztek meg Lorient-be, ahol szembesültek a később a Francia Forradalomhoz vezető politikai változásokkal.

Hat nap után Surcouf hadnagyként szegődött a Navigateur rabszolgahajóra, Lejollif kapitány alá. 1792. augusztus 27-én indultak Mozambikba, onnan pedig Isle de France-ra, ahol megérkezésekkor értesültek a Francia Forradalmi háború (1792-1802, az Első Francia Kéztársaság háborúja a királyi monarchia szétválásával, lejárta az Angliával, folytatása a Napóleoni háború 1803-1815) kitörtéséről. A 40 éves Cybele fregatt felzetén zászlószt a francia flotta 1794. október 22-i akciójában, mikor sikeresen ártáskolt Isle de France brit blokádját, elkergették a brit hadihajókat, néhányra lehetett a szabad hajóztászt és ezáltal elkerülte a fenyegetés a hársáron. Ekkor esett át a zkeresztságen.

Megszerezvén a kapitányi rangot, Surcouf átvette a 4 zászlós Créole rabszolgakereskedő brigg parancsnokságát. 1794. július 3-án hagyta el Isle de France kikötését Afrika és Madagaszkár irányában, ahol folytatta a rabszolgakereskedés ellenére, hogy a Nemzeti Konvent és az Ile Bourbon (Réunion) szigeti Kéztársaság is egyértelműen megtiltott azt. Visszatérőse után a Kéztársasági Bizottmány ágyváltásait a hajóztászt és rabszolgakereskedésre utaló jeleket keresve, de Surcouf idejében eladta a rabszolgákat, így nem találta semmit.

Az örmillie őtja és a Triton elfogása

1795 tavaszán Surcouf átvette a Malroux és Levaillant által felszerelt 180 tonnás 4 zászlós Modeste corsaire szármű parancsnokságát, 32 fős legénységgel, amelyet átnevezett örmillie-nek. Malartic gyvívát megtagadta a corsaire megbízható levél kiállítását és parancsot adott Surcouf-nak, hogy a Seychelle szigetéről hozzon teknősököt a lelemként Isle de France-ra.

Az 1795. szeptember 3.-án hagyta el a kikötőt egy ázcongná de navigation birtokában, ami felhatalmazta az ánvádelemre, de nem engedélyezte a zsákmánynejtást. A Sainte Anne szigeteken kőret nagymóret brit hajózt be, de ájjel a zátonyok kőzt ájthajóztva leráztá ket.

Surcouf ekkor elhatározta, hogy a Mergui szigettengerre (archipelagosz) hajózik egy rakomány rizs behajóztására. Ástkájzben, 1795. december 8.-án a Gangesz deltája elátt elfogta corsaire páilyafutása elsá hajózt, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimá legánysággel elkáldá Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajóztva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik kőt kereskedáhajózt, a Russel-t ács a Sambolasse-t ká-sáerte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajózt, majd ájthelyezte az ámilie nágy ágyájt ács a parancsnokságot a Cartier-ra, amelyet ájtnvezett Hasard-nak. A elfogott kereskedáhajózt, amelyek rizset szállá-tottak, az ámilie-vel egyátt minimális legánysággel Croizet hadnagy parancsnoksága alatt elkáldte Isle de France-ra. A Hasard-on alig 22 fá's legányságe maradt. Január 28.-án ájjel elfogta a 12 ágyás Diana-t, amelyen 6 000 zsák rizset talájtak. A kővetkezá napon talájközött a Triton indiaman-nel, amelynek 26 darab 12 fontos ágyása volt ács 150 fá's legánysággel hajózt. Surcouf nagy távolságbá utána indult, majd kőzelebb áorve felismerte a nyomasztá tálerá't, mágis a támadás ács megcsájklyázt mellett dántátt. Brit lobogá alatt kőzeledett a Triton-hoz, kőzben fellelkesá-tette 26 emberáot, majd az utolsá pillanatban felvonta a francia lobogá't ács heves tájmadájt indá-tott. Az ezt kővetá 45 perces káздеlem során elesett a Triton parancsnoka, Burnycat kapitány, az elsá tisz Picket, valamint 10 matráz, további 5 sályosan megsárált, a tábbiek pedig megadájk magukat (133-an 27-nek!!). Surcouf a foglyokat átkáldte a Diana fedázetáre, amelyet aztán 30 000 rópia vájtságdá-j fejáben elengedett.

Surcouf a zsákmányolt hajókkal 1796. március 10.-én tárt vissza Isle de France-ra. Mivel az ámilie-t eredetileg inkájb kereskedáhajónak szerelták fel, semmint corsaire hajónak, a ázZsákmánybá-rásáigá (szá szerinti fordá-tás, angol Prize court, a corsaire-ek ájtal elfoglalt hajók elfogása kőrálmányeinek tárványes vagy tárványtelen voltáit eldáv tárványesáok vagy ájár egyetlen szemály, pl. a kormányzá) elkobozta a zsákmányt ács eladta az ájllam hasznáira, hajók elfogásáit tárványesnek á-tálte. Surcouf ekkor visszatárt Franciaországba, hogy visszaigányelje a zsákmányrászáot. Váogá 1797. szeptember 3.-án a kormányzat megá-tált neki 660 000 frankot, amibá l viszont cs 80 000-et kapott kőzhez.

A Clarisse utazása

Miután 14 hánapot táttátt Párizsban, 1798 elején Surcouf ájtvette a Clarisse corsaire brig parancsnoksájt. Ez egy 14 ágyás hajó volt, 4 darab 12 fontos ács 10 darab 8 fontos ágyával, 120 fá's legánysággel. 1798. februárban hagyta Paimboeuf-i hajózápá-tá't, ezáttal egy árványes corsaire megbá-zálevá birtokában. Az Isle de France felá vezetá' áldáztá be vett egy brit rabszolgahajózt, amelyik elmenekált, miután ellá'tte a Clarisse eláárbocáinak sudarájt (foremast tops). Kácsá'bb, a Járemánysáog fokájtá dáire Surcouf elfogott egy brit brigget, amelyik a figyelmeztéá íávácsre meg magájt. Erre átkáldátt egy kis látszáimá legányságet Dujardin kapitány parancsnoksága alatt, majd december 5.-án megáorkezték La Ráunion-ra.

1799 elején Surcouf elvitorlázott Szumátráira, ahol Susoh kikötőjében kőt 20 ágyás kereskedáhajózt talájt amint á borsot rakodtak. A Clarisse a kőzelákbén horgonyzott le ács tázet nyitott, miután Surcouf elkáldte áccsáot, Nicolas-t 20 emberrel csánakokon, hogy kerálje meg a nagyobb hajózt ács tájmadja meg, má-g á a Clarisse-szal a másik oldalrá tájmadott. A kőt oldalrá egyszerűre megtámadott hajózt legányságe 30 perces káздеlem után megadta magá. A másik hajózt elváigta a horgonykőteit ács menekálni prábáilt, de a csánakok lerohantájk ács ellenáillás náóká l elfoglaltájk, mivel a legányságánek legnagyobb rásze a parton volt. Surcouf jányusban tárt vissza Isle de France-ra a zsákmányval.

A Clarisse augusztus 16.-án futott ki Isle de France-rá La Ráunion felá, Malartic ágyvivá' jelentáseit vitte a kormányzának. Innen Jáváira hajózt vizáot, ahová szeptember 27.-én áorkezt meg. Oktáber 1.-én elfogott egy kereskedáhajózt, amelyet Fonroc hadnagy parancsnoksága alatt elkáldátt Isle de France-ra; november 4.-én elfogta a portugál Nostra Signora de la Conception-t, amely 116 000 piaszt szállá-tott; 6.-án elfogott egy brit sászállá-tázt; 11.-én pedig a 20 ágyás Auspicious-t, amelynek a fedázetán 1 032 580 frank ártáoká rakományt zsákmányoltak. December 10.-én Mergui felá indult álelemáot ács hogy a foglyokat szabadon eressze. Ástkájzben talájközött a francia Malartic corsaire hajóval, amelyen Jean Dutertre parancsnokolt. Nem sokkal ezután a kőt hajózt belefutott a 38 ágyás HMS Sybille fregattba, amely áldáztá be vette a franciákat. Surcoufnak ágy sikerált megsájknie, hogy kidobott a hajózá nyolc ágyás ács egyáob felszerelési tárgyakat.

1800. január 1.-én a Clarisse elfogott egy nagy kereskedáhajózt, a brit James-t, ami rizzsel volt megrakva. Január 3.-án ácszlelték kőt amerikai 16 karrándos hajózt, amelyek csatasorban haladtak. Bájr a Clarisse-rá nagyon hiányzott az a kidobott nyolc ágyás, Surcouf mágis harcba szállt. Megcsájklyáztájk a hájtu haladá Louisa-t, kőzben folyamatosan látt a másik hajózt, a Mercury-t, amelyik megprábjáilt a Louisa segá-tsáogáre sietni. Nicolas Surcouf vezetácsável a 30 fá's tájmadá csapat ájtugráilt a Louisa fedázetáre, kőzben a Mercury elmenekált. A Clarisse nem tudta áldáztá be venni mert az átkáztááskor letárt az orrárboca. Az elfoglalt Louisa kapitányi tiszáot Nicolas Surcouf kapta meg.

A javá-tások elváogzáse után a Clarisse folytatta áotjáit, melynek során máog elfogta a Catherine, a Haderbux, az Anna Maria, a Nostra Signora de la Cruz, a Louis, a Janna, a Notre Dame de Bon Succá's ács az Albion nevá hajókat. 1800. február elején tárt vissza Isle de France-ra.

A Confiance áotja ács a Kent elfogása

Surcouf 1800. májusában vette áit a 18 ágyás gyors brig, a Bordeaux-i Confiance parancsnoksájt. Erre a parancsnoki posztra elázá leg Dutertre kapitányval egyátt pályáztak, a versengásá k májr-májr párbajig fajult. Malarti ágyvivá'nek kellett kőzbelápnie, á azzal áorvelt, hogy egy ilyen ájsszecsapás ázegy angol gyázelemá lenne. Ekkor

be matrásznak Ambroise Louis Garneray festés, aki károsabb Surcouf átletrajára lett (az á' alkotása a lentebb láthatás Confiance elfogja a Kentet cA-mA± festmény).

1800. Áprilisban a Confiance a Szunda szorosban hajászott, ahol elfogott egy amerikai hajás, ezután elhagyta a szoros, mivel hárek szerint arrafelé járak az amerikai fregatt. Ástban a Seychelle szigetek felé elkerült egy brit sorhajás és egy fregattot, majd a Bengálii felé vette az irányt.

Szeptember 19.-án a Confiance elfogta a Kalkuttai Prize-ot, amely táz Ájgyőjébből nyolcat a rakterben vitt a stabilitás nvelése végett. A kvetkezé napon a Prize 85 emberrel a fedélzetén elindult Isle de France felé, Surcouf pedig Ga felé vette az irányt, ahol elfogott három kisebb hajás.

1800. október 7.-én Kalkutta közelében, Sand Heads eltt a Confiance Ásszefutott a 824 (egykoraiak szerint 1200 tonnás, 40 Ájgyő Kent East Indiaman-nel, amelyen Robert Rivington kapitány parancsnokolt. A Kent fedélzetén tartózkodott a korábban hajásúban elpusztult Queen megmentett legénysége, miáltal Ásszesen 437 f - ebből 300 tengerész és katoná - volt a hajás (egykoraiak szerint 120 gyalogos sorkatoná is). Surcouf megcsákláza, a francia corsaire-ek megrohanták a fedélzetet, majd tább mint másfél Aárás csata után ellenrzésá k alá hajtották a hajás. A britek vesztesége 14 halott, kztá k a kapitány, és 44 sebesült volt, má-g francia oldalon 5 halott és 10 sebesült volt. Surcouf egy ára szabad rablást engedélyezett az embereinek, Áim ez alatt a náket a kabinjaiban áriztette, Á-gy Áket nem árté semmilyen zaklatás. A foglyok kztátt volt Frederick St. John tábornok és a felesége, Arabella Craven. Surcouf a Confiance elsé tisztjét, Drieux hadnagyot káldte Ájt a Kent-re parancsnoknak 60 fányi legénységgel, a foglyokat pedig egy pár nappal később megállított kereskedőhajásra szállíttatta Ájt és elengedte. A Confiance és a novemberben érkeztek meg Port-Louis-ba a Rade des Pavillons-hoz. A Kent elfogása áriási szenzációt keltett, a Brit Admirális pedig dá-ját tázzátt ki Surcouf fejére.

Az Isle de France-ra való visszatárá után a Confiance ážen aventurieré felszerelést kapott (a francia tengerészetnél a hajásokat nevezték Á-gy, amelyeket háborús idákben kereskedelmi hajásoként egyedül, k-sáret nálkáli hajásújás szereltek fel, teljes fegyverzettel és maximális legénységgel, Áim Áruval megrakodva, és amelyek a honi kikötőbe tartottak), 89 fás legénységgel, gyarmati Áruval megrakva indult Franciaország felé. Ástkáztben azárt Surcouf mág pájr hajás, melyek kztá jelentés a portugál Ebre, egy 18 darab 12 fontos karronáddal elláttott, 60 fás legénységgel rendelkező hajás, amelyet 10 000 piaszter vájtságdá-j ellenében szabadon bocsájtott, miután kicserélte a fÁjrbocájt Confiance-ával.

A francia partok eltt a Confiance belefutott a brit blokádba és Áldáztá be vette egy fregatt, amelyet Surcouf-nak Ágy sikerült leráznia, hogy egy há-ján minden Ájgyőjéjt, a horgonyokat, a csáknakat, sá az Ájrbocok náháiny darabájt is tengerbe dobatta. Valászá-náleg 1801. Április 13.-án érkezett meg La Rochelle-be.

Franciaországban a tengerészeti miniszter, Truguet megprábláta Surcouf-ot besorozni altisztnek a flottához, Áim Á nem volt hajlandó. Hennequin szerint maga Napóleon ájnlotta fel Surcouf-nak a kapitányi rangot és kát fregatt parancsnoksájt, Áim Á nem akarta elveszá-teni a cselekvési szabadsájt és nem fogadta el a felajánlott rangot. Napóleon mindazonáltal kitántette a ážSabre dá™honneuré-rel (a ážDicsásá kardjáé, az 1799-ben alapított á katonai kitántetés-sorozat része, amelyekkel kiemelkedő haditettek végrehájtásájt ismerték el). A ážLegion dá™ (Becsáletrend, a mai napig a legmagasabb francia kitántetés) megalap-tása után, mint a ážSabre dá™Honneuré tulajdonosa, automatikusan megkapta azt 1802. május 19.-én.

Saint-Malo-ban, 1801. május 28.-án feleségül vette Marie Blaize-t, aki májr kát Áve volt a menyasszonya, házasságy ideje alatt Ájt gyermeká k száletett. 1805 kárá, az apásával kztásen, elkezdett corsaire hajásokat felszerelni Saint-Malo-ban, ezek kztá eml-táre málták a Caroline, amely nágy hajás fogott el az Indiai Áceánon Nicolas Surcouf parancsnoksága alatt, a Marsouin, és a Confiance, amely kát hajás zsákmányolt Joseph Potier parancsnoksága alatt.

A Revenant Átja

Á-tá vnyi visszavonult álet után, 1807 elején Surcouf megrendelt egy 18 Ájgyő corsaire hajás, amihez Á maga adta me specifikáciákat. A hajás a Revenant nevet kapta. Március 2.-án futott ki Saint-Malo-ból 192 fás legénységgel Bengália felé. Ástkáztben, március 9.-én elfogta a Liverpool-ból nemrég indult, 16 darab 12 fontos Ájgyővel elláttott Aun brit rabszolgahajás, amelyrá tengerbe dobatta az Ájgyőkat, eláztatta a puskaport, tánkretette náháiny vitorlájt, majd vájtságdá-j felében elengedte.

Jániusban érkezett meg Isle de France-ra, Áttárvé a brit blokádot, miután Átkáztben mág elfogott náháiny hajás. Á ezután kvtetkezé Átja során, amely az utolsó volt, Surcouf elfogott 16 brit hajás, rásben azárt, mert a brit hajás hajlamosak voltak bevonni a lobogás, amikor rájáltak, hogy ki az ellenfelük.

Surcouf megárákse Isle de France-ra nem maradt ászreváten: a hivatalos szervek és a lakosság nagy lelkesedéssel fogadták, a kalkuttai brit biztos-társaságok pedig megduplázták a fejére kitázzátt várdá-ját, ami Á-gy elárté az e rápiájt (lak vagy lakh: dálá zsiái mártákegység, 100 000-et jelent), azaz a 250 000 frankot. Szeptember 3.-án kihá Bengália felé. Ezen az Átján az alábbi hajásokat fogta el:

- Á Á Á szeptember 25: brit 12 Ájgyő Trafalgar, 10 000 zsák rizzsel, 14 Ájgyő Mangles, 11 000 zsák rizzsel
- Á Á Á szeptember 27: 12 Ájgyő Admiral Applin, 9 500 zsák rizzsel
- Á Á Á október 1: 1 Ájgyő Suzannah, 5 500 zsák rizzsel
- Á Á Á október 19: Success, fáruval rakott, legett
- Á Á Á október 30: 12 Ájgyő Fortune, rakomány nálkáli, elsályed
- Á Á Á november 15: az indiai Macaulay
- Á Á Á december 18: brit 10 Ájgyő Sir William Borrough
- Á Á Á december 30: portugál Oriente
- Á Á Á 1808 január 6: arab Jem lab Dim

A zsákmányolt hajókat Surcouf Isle de France-ra káldte, majd január 31.-én maga is visszatért. Surcouf átadta a Revenant parancsnokságát az első tisztjének, Joseph Potier-nek, aki egy rövid utat a Portugál Kelet Indiai Társaság 34 éves Conceição de San Antonio nevű hajójával tért vissza, amelyet egy másik harc során foglalt 1808. július 4.-én Isle de France kormányzója, Decaen tábornok elrekvírta a Revenant-ot, átnevezte Ióna-nak és kinevezte parancsnoknak Morice hadnagyot, az első tiszt pedig Albin Roussin tengerész hadnagy lett. Surcouf kemény vitába keveredett Decaen-nel, de végül kénytelen volt lemondani a hajóról. Valószínűleg megvásárolta a Sémillante-ot, amelyet átnevezett Charles-ra és ezen tért vissza Saint-Malo-ba 1809. február 4.-én.

Későbbi évei

1809-től Surcouf ázletemberként működött tovább mint hajótulajdonos, és számos corsaire hajót szerelt fel: Auguste, Dorade, Biscayenne, Adolphe, és utolsákként a Renard. A britek elfogták az Atlanti-óceánon, a La Manche csatornára káldott corsaire hajóját, kivéve a 14 éves Renard kuttert, ez 1813. szeptember 9.-én legyőzte a HMS Alphe-t, egy 10 darab 18 fontos karronáddal rendelkező szkennerrel, amelyik a csata során felrobbant. 1814. januárjában Surcouf-ot ezredesnek nevezték ki a Saint-Malo-i Nemzeti Gardiában. A francia hadsereg (Bonaparte visszatérése Elba szigetéről) alatt Surcouf a Légőerő vezéréként szolgált és fenntartotta a rendet. A Waterloo-i csatában lemondott és kereskedő lett, felszerelt 19 kereskedőhajót és Terre-Neuve-vel (Árland) kereskedett.

Robert Surcouf 1827. július 8.-án hunyt el életének 54. évében, katonai tiszteletadással temették el Saint-Malo temetőjében. A síremlékén egy feldolgozott találat az Indiai Óceán tengerészével és egy horgony, sírfelirata (nyersfordításban):

„Egy hős tengerész bevezette pályafutását,
 a tengerre nyugszik sírjében
 A tengerészeket megfosztották apjuktól
 A szerencsétlenek elvesztették barátjukat”

A francia Haditengerészet eddig a hajó hős-vtak Surcouf-nak eme nagy tengerész emlékére: egy futóirányzó (avisó), egy páncélozott cirkáló, egy tengeralattjáró cirkáló (a maga idejében a legnagyobb tengeralattjáró volt), egy konvojok-szerű romboló, jelenleg pedig egy lopakodó fregatt (vagy cirkáló?) viseli a Surcouf nevet.

Á

Források:

Marjai Imre: Nagy kalózkönyv

Horia Matei: A vezérek kalózkönyve

<http://www.merriam-webster.com/dictionary>

http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Surcouf